

ffjøndt jeg for mit Vedkommende ikke er bleven overtydet om, at han med tilstrækkeligt gode og klare Grunde har besejret Udvalgets Udtalelser, eller at han har godtgjort, jeg vil ikke sige Nødvendigheden, men blot Rigtigheden, det er med andre Ord, det i vort Fædrelands velforsaaede Interesser og dets fremtidige Udvikling Begrundede i ubetinget at slutte sig til Ministeriet. Den ærede Minister har for dem, som ikke saaledes maatte tage Sagen, opstillet, som han selv har sagt, en Advarsel; jeg paaskjæner meget, at dette saaledes er steet, o: han har vist os, hvad Følgerne kunne blive, dersom vi ikke lode os overtyde af hans Ord og sluttede os til Ministeriet. Men den høitærede Finantsminister kan vel ikke tage os det ilde op, naar vi som rolige og besindige Mænd ikke overhøre Advarselen, men endogsaa driste os til at stille den nærmere for Die og see, hvad den indeholder. Han udtalte saaledes, jeg mindes meget godt hans Ord, og jeg skal ikke gjøre mig fortjent til den Bebreidelse, som han ogsaa har udtalt, at man saa ofte lader hans Ord falde til Jorden eller glemmer dem; hans Uttringer vare, at han med alle de grundlovsmæssige Midler, der staae til hans Raadighed, vilde søge at føre denne Sag igjennem. Hvad ligger der vel i disse Ord af en Ministers Mund? Han vil altsaa, hvis det ikke kan stee paa anden Maade, opløse den nærværende Rigsdag. Det kan vel ikke udtales af en enkelt Minister, og den meget ærede Premierminister, som sad ved Siden af ham, optog ikke dette Ord, men jeg troer dog vissefælg, at Finantsministeren ikke kunde have hentydet dertil, naar der idetmindste ikke hos ham var opstaaet en klar Forestilling om Muligheden af, at det kunde stee. Det er altsaa den Advarsel, som foreligger os. Hvad vil den altsaa i sin Følge sige? At det er Noget, der ikke for Rigsdagsmændenes personlige Vedkommende kunde have særdeles Betydning, finder jeg overflødig at bemærke. At det skulde være Noget, som skulde gjøre os mere varsomme, som om vi stode i Begreb med at krænke den Pligt, vi skyldte vore Valgere og vort Fædreland, kan jeg heller ikke erkjende; thi ved at opløse Rigsdagen, hvad stæer da vel? Da appelleres der jo til det

hele danske Folk; thi vor Valglov har jo en saadan Udstrækning, at vi kunne sige, at Enhver, som interesserer sig for Spørgsmaalet, kan gjøre sin Stemme gjældende. Vi folgte dog vel hverken vor Pligt imod vore Valgere eller udsætte vor Frihed for noget Staaer, naar en Udsættelse af denne Sag maatte give Anledning til en ny Appel til Landets Valgere. Enhver, der saaledes har ladet sig lede i denne Sag alene efter hvad han maatte erkjende som sin sulde og faste Overbeviisning, Enhver, der har været istand til at tydeliggjøre sig Grundene, hvorfor han stemte saaledes og ikke anderledes, han vil da vel heller ikke behøve at frygte for at møde for sine Valgere (Hør!). Jeg hørte vel igaar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) gjøre opmærksom paa den store Fare, der vilde være, hvis dette Spørgsmaal saaledes skulde fastes ud som Hovedspørgsmaalet ved et nyt Valg. Jeg nægter ikke, at jeg blev saare forundret ved, netop fra ham, som jeg er fuldelig overbevist om ærligere omfatter vor Valglov, end maaskee de Allerfleste, som fuldere og inderligere end de Fleste er overbevist om, at den indeholder den bedste Betyrggelse for Forsatningens Bestaaen, at han kunde tale saaledes om, at der var Noget at befrygte af Agitationer, at han skulde have en Frygt for, hvad der blev udtalt i Bladene, at det besindige, rolige og sunde danske Folk derved skulde lade sig vildelede til at følge dem, der ikke ville varetage dets virkelige Lær (Hør!). Han staaer ellers i en saadan Forbindelse med Alt, hvad der dreier sig om Valg; han har saa uførtroent kæmpet for, at det skulde være rigtigt at paavirke dem, der skulle afgive deres Stemme, at det vist er gaaet Mange i Forsamlingen, som det er gaaet mig, at de bleve saare forundrede ved at høre ham her tale om det Faretruende, der skulde ligge i Valgagitationer; thi jeg troer ikke, at der i dette Spørgsmaal er nogen særegen paatrængende Grund til at være en saadan Frygt.

Jeg skal dernæst tillade mig nærmere at gaae ind paa de Grunde, der ere fremførte, ikke saameget dem, der ere fremførte af det ærede Udvalg, men meget mere dem, der herimod ere udtalte af den høitagede Finantsminister, og